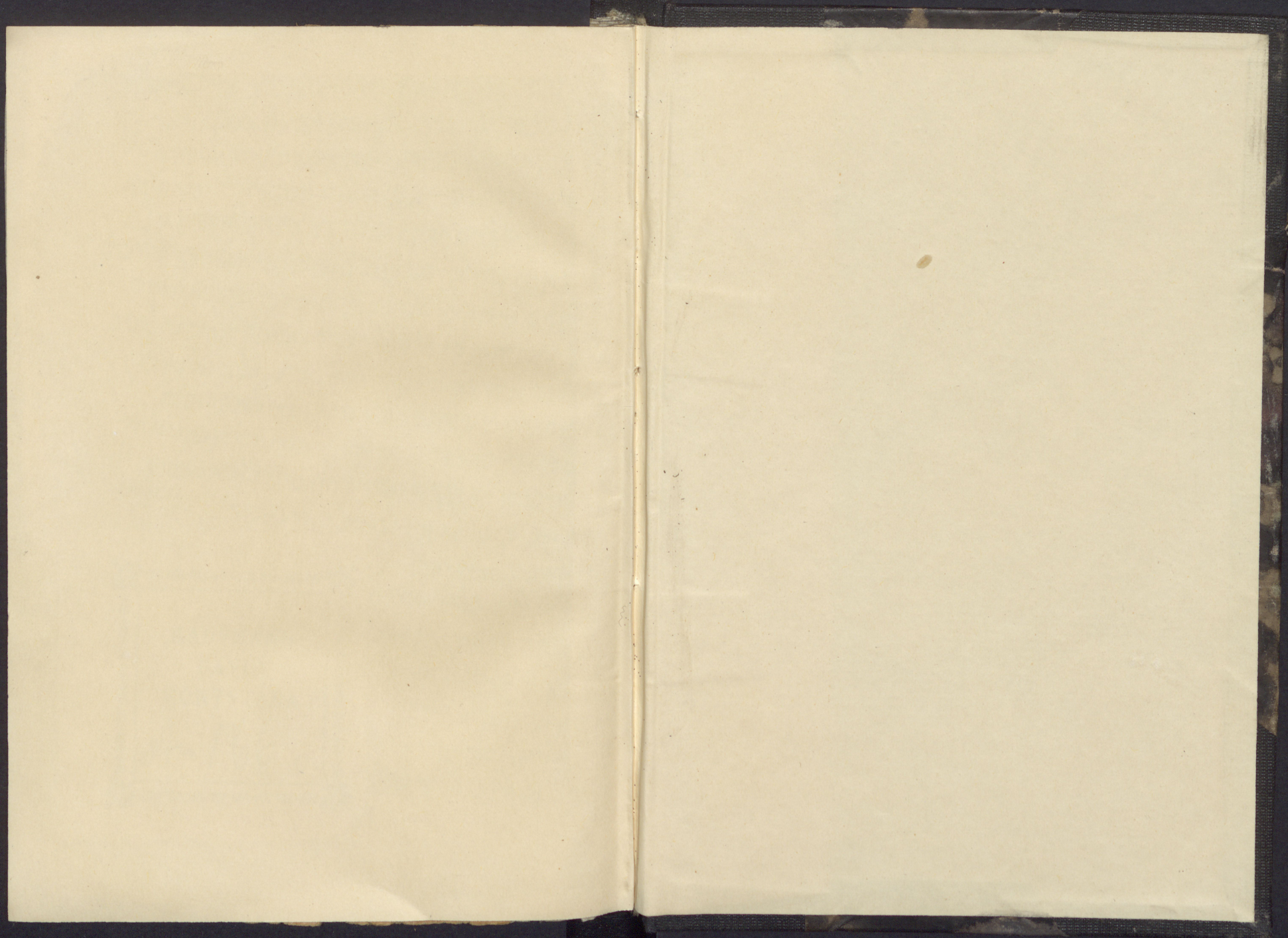

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

ויעה והו צומבא וקד פלחנא כל הדיאבא
ככתנר מן ענדך אבונבא ובעת במן יחשר כל
באור ה' אכל עתקת אנה אבכא ר' וגוהה עשק
אכנא ד' ופ' אגמן מעה חנכא ר' ת' יס' (מן)
ו' ו' אבד' יבין ענדה פי דאר אחר' ופ'
דארה טפלחן סא צנ' נאעמא אטראך לטופה
קד' יבין פי אגמדה ופי לטיב סנה ותתקא מעה
ל פתה חסנה מא מתלהס פיסא יד אגמנה כלמא חסנו ערב
אסנה וצד דמן יד פלוקה אכא ויערצון כלס עלמא פמן
מן פנהס פי עינא כח תמלך מכא ונאח לברכין תפא
ללהס דאכסאס צדון וקד חתיתס באצי ארצו פאצנו הדי
לא חסניו פמן סכך אמורה שצידו מענד לאך ארצו
קיאח' אן ימוש סאיד אבנאח' מילד עבד אהל פאדאח'

וקאמו מעהס דאח' את'
מן אכלה מן בלא אשאמו
בלחך אסוס סד אקאמו
אז' פי בן מהו פסולא
מיהו תאבאל ישראן
יטל יאון פלה קד נצר א
וב ודו נכד וקד פאח'

[illegible][illegible]

6
 מנחם "מוגור פ מלכה ואליאעי" ופי ארסא תיח ואבאמעי
 שרדמה מנח מנחם חננתאעי" קוס קלין וקס פ מא בננה
 מזאפין סננה ודיכנה תרסה ביננה היננה וקלנהס
 יאסידי ויננה פון רא אונק"א יידאר פון יבוע
 רביעהס ואזיעת חתי אביר להטרהס סרעס לאנהס פ
 פעלהס שניעט וארפעל אלפזאן אמולא" פ וקתנה הדי
 בלא מנלא וועלממלך עילאבאל מחמלרת מחמלאהא
 תקלא עשרה און כלה ברהא עילי אגהאדע
 ואתק חתי וועהס יאסידי הצותי פאנהס קד מרינרו
 חיותי צגארהס איז מעלפצארא ואסביאעוונק אל
 אבכאמא וחתך דארהס קפאמא ואגעהס פברא
 מן אפצאמא ואגס אלמל מעלמלחתי ולא אבץ מנהס
 וראתי גיר אלי סבו מן אבנחתי ואדור תבא לכה
 מידאמתי ועלון אתוקיע פילגוסתי וקלמל עילהס
 חקי ומן פרחה אמלל מן דתי ואיקן בלענד ופון
 שקי מרתה ימשי והו יקול אים אשפ מנהס אלגלן
 ואבגל מנהס מניח ואוסיל לאשפין מנהס אפאדי
 ואבלין פיהס מראדי ואמחאכס מן ענד אעבאדי
 ואקתל אבמל מעלמלחתי פענד דא מחאב בלענדו אמל
 ופי דנה חת אמוע קד סלך ולס ידלפי קלבה שק וקא
 הס ואמל מוהובן כל ובעד דא וקעלה אתוקיע ופון

7
 יוס מנכד קטועי ואוהב דמהס במיעי ופון פי פעלה
 בדיועי פנסל אלהס אגמל אבדאמא אקאמאמא
 מנהס אדואמל מעלעביר בעלמאמל תס מלן חותיען
 בלא מנח וקא סונו לו אסתעדי ואסתעמלן דורס
 חאמדי וקגעלן קלובס שדאדי וארצו כל
 אמיעמלי ואקתלן אהווי כער אדאמא ולא תב לו
 מנהס דמרה צגארהס איז מעלפצארה ואסבו
 אעוואמל אפצארה ומל והו יזגר באתעדי
 ואועד אלממלך וועידי אמל מל אבץ מנהס שידה
 ואמל מל אונדס עבדי סמא אסתחיק מרדכי
 אפצאמא צח במעל אעור אלוכ פרא ואבחדת
 דמעה חתבאדרא ופאד מנה אקל ינפלא תס לנח
 מנהס מל אשע עילעוואל בסמה ופאך אמן ואחול
 מנהס וקאמל קד אבדק וקא הדי מן כואב אגמל תס
 זעמ מן בעד דא וצאח ועל באטע (אניחא) ויה
 מן דמהס אמבאח אמל אלי פננהס מפמחא ובלד
 אסמלך בלדאמא וחת רגליה בסטלמאדא וקא
 יא חנא יא מנח יא גוואמא שעבך עילנהס כ
 אקצאדא יא לב יא דחמא יא דחמא וואל
 אבדאמל כח מוס אפלימ אפלימלע אפלימלע
 אפלימלע

מנהם טעם לך קצת ותנצור דוארם פתח ותפתח
מנהם אחרי באת ותבצור פואתך ואבצור והם מע
אמעד מהתבאת והכל אלפאת ואעמאת ומא
לך בעדהם חיות יטוב קלבך תבצור לקומי וקתלן
כלהם פי ומי ותטמעין בעדהם בנומי ואקעשת עשת
בעדהם בשומי ותעבתי וחידה פרידה אסתר הד
חלת שדידה ואן אסתתמה חלה אפודה ולן תקוה
באנך שדידה אסתר לא תשתגעל באמלך לון אמלך לא
ידוס לך ולן תכליכא נוס פעלך לעל לר גיד יכילך
ואקדדי פארך מעלי ואפליה גמילא לא לא ופאטב
אמלך אקתלא לעלה יומע חנך אמקאל פאן קתלר
בלת כוז פי גלא ואן סלמער בון לר גייר אבדא
ותסכנן פי גנן ופי כלדא ענדלנביין וענדלשדדא
כדאל קלב אסתר ארעב ואשתכלל אקלב בלמך וארעב
הם אסתגמחית יא מפרג אלכ מא הוא ארעב
מן תכלל ארוב קאל וקא פארקתהא אסדור ונאצ מנה
אקמח ואחזורי כלם כמס פתס פנא חצור ולס דא
ענש מסתוריו אן אמלך פאן לה דסוס ופנ מסדופה מן
קדוס ארמון ומן פאן עדה סאן פאסאמון לא יפתדי רוח
מנה בתמן מן דכלה קצרה ולס ידעו כה סוקתהא

יחדמה שבמהר ותפקד מן אלהא ומצחאברה ומן
 מקראברה ומתרבאה כלכנ אפרי כס בדוחי ופי הוא
 אפרי אפריחי ובעדכס לא תעיש רוחי כלא פדאכס ככס
 רוחי מלו ומגמעו אפא ואברא ולא תבין חתי אפא
 ואקצרו לו אערש ואברא פאנה מפכך אפאקא ימו
 תגמיה אפס פאמלתי ומפלעו אקלכ אפאתי ומלכו
 אפדור ואברהתי ואדעו לעל תפכך אדעוואתי ואמת
 תפאנה אפס וכוות ומא חכמות למי כוה ואמת
 ומא חות תס פכית בדוחא ובאסדת תס דעת יא פיו
 יא מרתגא אק אפכו איד לא לתגא פכע עי יא קר
 פכגא ככס ומכניה פכד נא נבית אברהים מ
 אפאקא תס נבית יעקב מנע לאקא מן פכית יוס
 ואפאקא אחככ יא פאק יא ככא נבית מוס
 יא חכא אפא בייא תך אפככ יא פאק אפאח
 תפככ יא אפא עי ואפכ יא פאק וכן עי רכ א
 תפככ רכאכא ונסט פיי פאכא רכ פככ מן אפאכ
 חכאך מן תפככ חכאכא רכ מן פככ מן אפאכ
 ואפכ יא רכ עי אפאכ אפכא רכ עי אפאכ
 פאכ תכ מן אפאכ אפאכ תס מנת תפככ אפאכ
 אפכ פאככ עי אפאכ מן חכאכא חכאכא

[illegible]

דעוה מותל איוס מא תכונ' אסאפס פ' גרדן אן תבונ'
 תקצון חקתי וס' תבולני' ובעד דא ינפשאמסתר'
 ואצח אמתדור אמתירי' יא מנלך מא' יד מכדור'
 דאמתלך אנעמה אסדורי' ואנקצת אדעוה דאך איומא'
 קדמתלפול ודאח אקומא' אתניכהס מא מלדהס כומא'
 כמ' דיו ענהס פי אעלומא' פתסתכלו דוק בעק אקנאדה'
 זומקה גרש מע אולאדיה' קא להדאמתלך אפעאדה' וכל
 מא גת' א. זיאדה' קא להס פי חשמה וחלא' אנעמה זאדה'
 ומאן' לי אפולאכמות אבבאן' ול' דמאך כלהס פלמא'..
 וכל מא אמלך פי דניאיי' ואמלה מא דעת סאן' למנהא'
 מכרמה מותאיי' כל הי' אמשאמא' סון' ענדי' שחן אף
 דאית מרדכי באסי' יא פלני' מק פעה' אסומאס' מק דאחז
 את דאמת אפתיס' אשירו' על' מא יכין אעמלת' פאפ'
 אבג' הי' אהג' נקד כחקני' מנה כרב וכלא' למ
 בר מן קתלהו מעגל' וכל' פי דאר אלעין עורו' מרעב
 טסוקעשו' פקל אגלמאן לעבדו' הי' בנא ואחזרו
 אעורו' תס אחר בעק לעבדו' אנדכוהו' ומוקון אחר
 פיה וקבכוהו' תס מנא' א. מרדכי יאפדוהו' מן חזרה'
 אפאדסי' לי עלב והו' ^{הי' מנא' וכלא' אדדשורי'}
 פי כרב' נקבה פיה גראס סאלב' וקא הי' עגב' מן אעגב'
 דעוה' הונן מע' להא סבב' מאן לאמלה תדע' מנא'

אזירי' נקד עיירת הוקס' כיצור' הי' חדות לים להו'
 יתיר' לא ברד מק מא יקדי להו' תאמירי' מאן סלבת וכלא'
 דעת אן הו' לאי' מעב' מא דעס סאן' מנא' תסאב'
 מגדקהו' לולמה לם תסאני' סולמהו' ובתלס' יאפ' לה
 קדמ' מוסוס פי אמרהו קד חארי' וקא קדמ' ^{הי'}
 אהדאמירי' לעל תטפא מן פומי' אכארי' ובדא יקרא
 ככדן בעד פכל' תס יגאל סון' בעד סור' אף חדות
 מרדכי קד זהר' פכרה פי קנבה ואמתבר' וקא הי'
 כבדא צחיחא' קד פק הי' משפך כדחא' פלע' פלע' ^{הי'}
 חסן מנח' וס' ככאפיה פלמ' קבא' פלע' דאר חומ'
 אש אהג' וקא אכדו' לי מנא' אכא' אן פאן' מן גנדי'
 ומן אצחא' חומ' ריקא אדולה' וארבעא' קולל' לה יאמ'
 פחדעוהו' ואפתיס' אכאב ואד פלוהו' ובן ידיו אוקסוהו'
 ומא אמרתבס פא צנעוהו' פאכתי דיו מן חוליהו' אגלמאכתי'
 פצאדסו' פי וקתהס האמאני' וקא לה אדפ' יא מעלמ' נכ'
 יא צאחב אדפתי' אדיומא' למ' אדפלה באס אהד' צא'
 וקא פדמתי' עטנת פ' צה' וכלמא אמרת פיה יקצא' כלת'
 אגלמא יא סיודי' ואחצא' יא מלך מלפס' סיודי' פד' דיק' בא'
 אנטא' ואלעבידי' ואעראך יא סיודי' רבידי' מא תלס' איוס
 ומא תרידי' פקא לה יא איה' אזירי' בראך איוס עלני'
 שירי' באמה' ואלש' ואתוהו' די' פי ככדן מא להו' כצירי'
 ענדי' דגל' פחצ' נבול' מחתש' וקדדה' גל' ליס להו'

איש לי חובב דא לתואר מא ביננא יא אכבר לא תדא
 פענא דא נאח אמנך וגמא וטאר מנעיה שבה למאדא
 וקא למפסא גמאדא כדוהו נאעלבוהו ענא גמאדא
 אמנך מא פרג מן פלומה קאסאיה נאחב לאנתקאמה
 וטא פ מא ביננא ענאמה ומקאדה בטא מתרע
 המא מה תם מנאשך וגמא איקנא וגמא אורה ולם בינא
 נאנקטעא שכוה מעלאניע לאדע' שלה ענא אלעניא
 וקא למנך ברגלה מסחבוהו שדוה פ לאחכל ואנתקוהו
 ופ אמדיעה פלהא אשה רוהו ומקבעי דא כלה אעלבוהו
 קא אכשע קדא נעצת פ דאדה למרדכי קד רתבת
 נייטה' אסו עליה אנתלבת ומרדכי דעוהה מא חגבת
 פקא אמנך אעלבוהו פוקדא קד כדע לידגע ען גהלה
 ומא ארדע' דא פלה אעגב ומגואה אטמע' וקד חפר
 חפרה סו ופיה וקע' ומן בעד דא אעלבו אולדה' לאנהם
 כמנל אונאדה' תענאן מנה ומן פסאדה' וכל פצול פ
 בבאדה' ולא תבין להם דר'יה' לאנהם דר'יה' דדייה'
 נאקוהם פאס אמנה'יה' ואמחו אקומא יהם מן אבדייה'
 ודארה אן עטוהא למרדכי'יה' ומא חות מן קאיר אשואיה'
 למנה מן קוס אנתקויה' פלעני מן אולאך אגדייה' תם
 דע אגמלם אשהאבי' נאטמאן קלבה וטאבי' נאקתה'

לאמר

אדא תבהא אעגאבי' וקא הדיה מן עצה' אאגמאבי' ז
 פקא מא תבה' יא פלמתי' אעני מן קלבי' נאנתי בגות'
 איוס אדאדאד פך דגבתי' א' אעני מן קומן בראמב
 עצה' יא מעלה לא מא מן ישנאבי' וכל מא קד תם
 פ רעאבי' יא מעלה לאמנך יקאדבי' מן פלסו ויפל
 אענאבי' למא דא תבוגה' אסדורי' פאכדיתה' צמורי
 אאמורי' קאת לה חנה מן קאדית' בדורי' ומן פראס
 מא להם נעירי' צבי' נאן נל ענה' אסדורי' וזאכבה ארחמא
 פוק אסדורי' ואנכל עליה גוהר אמנרי' אמר ונהי ודו
 ודעא פ כל אאמורי' למן ערה מודה' מנע
 אקב' ומרדכי אנה' לה יתקב' ספק עלי' דאחלה' מן
 אסדוב' וקא הדי' סאך תם שר' וקא הדיה פאתמ'
 פדוהא' ואכתבו אכתב' נאפתמוהא' ואלא קלס אנטוהא'
 ואעדמוכס כלהם אקתלוהא' ואכתבו אסדורי' אהארת'
 כסאיר אסמ' ולגאית' וערפ' להם בדה' אעפארת' ומא
 גרא מן קאיר אהארת' וקולו אן אמנך אאמני' ילב
 המ' אשעני' באגמא' ובאגמא' פאדיני' כמ' גרא מן נלמה
 אאמני' ומרדכי אעצה' מנאנה' אקאס מנאדה' ודא
 איה שמה' וגעלה מעתמו' זמאנה' פאד' איה' איה'
 אומאנה' ואכנל לבס יא מעמאשר איהו' ויא דני' אאמנא'

ואתחידיו את תחתיו לא עזא ואצדא י פכצק
 כלם מיעדיו תם אכוו אכתב ואפתמהא פוק בב
 ארמאק פארפורה ואישאקאס פארפורה ואעדאס
 כלל דקתלוהו פצדא אכתב אשאהודי ואשפט
 אעדאיהם אכפודי כלם מר עלי אהודי ונס יבין
 מנהם חסודי וצדא אדולה לעז להם מן בעד מה
 אשתט מן אעדאיהם והאבתהם אחזקב פואחיהם
 וצדא פאצה פ אמלך באגמעהם ואנקלבת
 אחזקהם פדא אפראחי פי סאיר אן פאק ואנאחי
 וקדמן אקנא ואקדאחי ואחדאיהם מן באת פיהם
 צאחי מדינה אגוסק ונת באפרחי וזא ענהם אתרחי
 וצדא פרח בגנא וצדא ומדחי ואטבא פאת הדאיה
 ומנחי ומדכילאס יוד לעפיו צאד לה אהיבה
 ואתשריפו ואמרי מע אתדריפו לאלה פאמנא
 מגמנא פאעלמא מסופא וסן הדי אדום פוכנסנה
 לא יסאק פקבלנא קנה מן צאה מהא פמוגרהא פ
 סאיר אדמנה עלי אמורי צאבות מתקנה כתב לה
 ארמאח פיהא חסנה פצדא פכד אפראילה
 וחאפך אגנהד להם לכל גים כס קד אולא נא מן אגמנא
 פבחהא מן מלכה געלי הדי פתב יוסא אבדא
 ולס יפן ממן קרא עבדאני גמיע הדי אמנה לפך ערב

צבר רבצק ויעשה ממלך שלמה כדא ש אדון אמרו
 חכמים לל פאזה צד עשה שלמה אתה כסא עשא שלם
 וקבע אבעס כובות ומרגלות וכד כורות וכל מעי אבן
 יקרה והיה כולן מצופה זהב כדף ויעטו זהב כהנא
 ושלשים ושש מעלות היו לו ומששה מקומות עולה אין ושש
 דרכים לו ועל כל דרך ודרך שש מעלות ועל כל מעלה
 ומעלה עולה עש שמעס למנחם חסבת ושעס עשר צרות
 מצויותים בכל מעלה ומעלה ושעס חסב אדן גימל וצחא
 משמאל וממעל לכסא עשני כמנ קובה ושלשלת שלמה
 מצויות באבן יקרה וכתב שלמה ענן שלמה ומרגלות צרה
 כתוב על הכתר שהיה אורה זורח מסוף העולם ועד סופו
 ובשעה שהיה רוצה לעלות על המעלה הראשונה אריות
 כשטין יציה זה כנגד זה ומעלן אורו למעלה השניה
 ובידיהם כתב מנחש פונה לימין וקורא לא תכירן פנים
 במשפט פונה לשמאל וקורא לא תקח שוחד וכן בכל
 מעלה ומעלה היה קורא פסוקים אן ואל לא תהיה בריכו
 מדבר שקר תרחק וכן וצדין אלהה לא תפס משפט אביו
 בדין וכן צדי כל החיות כולן עד שהיה מגיע למכון
 השבת וכל המעלות כולן קבועין בהן אבעס טובות
 ומרגלות מכאן ומכאן והיו עומדין על הכסא שעס עשר

אדיות שלזהב וכבדו שנים עשר בקרים שלזהב
כבדו לו יד שלחמי מניין כבדו כסף שלגשר משמאל וכן
הגשר מימין כבדו יד האריה משמאל וכן כל האדיות
שבעים ושנים והגשרים שבעים ושנים ועל מעלה שניה
רובין רוב שלזהב וכבדו שיה שלזהב ועל מעלה השלישית
רובין כמר שלזהב וכבדו תינוק שלזהב ועל מעלה רביעית
רובין נשר שלזהב וכבדו דבי שלזהב ועל מעלה חמישית
רובין כווס שלזהב וכבדו תרנגול שלזהב ועל מעלה ששית
רובין כץ שלזהב וכבדו יונה שלזהב ופשוהיה
דושה לעלות לכחל חותה חלילית חושלת האריה פושטו יד
שלחמי והרוב פושט יד שלחמי ועולה וקרא עדות ונח
ובמעלה שלישית קורא פקודי ויש ובמעלה רביעית
קורא מענות ובה ובמעלה חמישית קורא ודאת
ו כחורה ובמעלה ששית קורא משפט ו אמת צדק
יחיד וכשהיה מפגע למקום חשבת יורה שלזהב וידת
ופותחת הארון ונכנסת ספר תורה ומעחתו בחיין וקורא
בו ברכת וקרא בו כל ימי חייו ושבעים קתדראות
שלחמי סביב לבקא והיה יושב ודן לכל באי העולם
ונמנל בסנהדרין ופיו שהיה רוצה להפטר לבית מלך
אותו ומבדלן אותו עד שבינס לביתו ופטרן מאחריו

בשלוש שבע ובעשרים ומאה מדינה
אמר חסדא ברחמי מלך על שבע ולבסוף על עשרים
ולבסוף על מאה דא חגי הקלה אחשוורוש עתיד לקרות
את אסתר אשליטונו על קלל מדינה בדקות אסתר שאת
שהיא מצבנות שלה שחית קפל שנה הפרתמים
אמראמנה והם לא שדאם בשנת שרלש
למלכו שחישב ואמר כל שאמר מנה מנה חושב
וכעשה בדת כלל מלכות לבבן שבעים שנה אמר אתכם
ארבעין וחמשים שנה לבבאפד נר עשרין ותלת חמין למחורין
ותרתין וידי הא שבעים ולא אתמקין שוב אינן כקלין מור
שנה והועיא כל בית המקדש ולא רצו להיטב מור עשה
להם מקובה כפס עצמם ועוד שמרוב עשרו כל מי ששון
ביום אינו שנה בו ואת יקר תפגד
מלמד שלבש בגדי כהונה גדולה כההתם לבדו ולתפ
וכת הכא ואת יקר תפגד שדכורבים ומאת יום
עשה ששה חדשים בדאשן הראה להם עשרן בשכ
הראה להם שלחין הצאן לין וכל המלכים בשלישי חלקה
לחן מנחות הצאות לו מכל מלכותו כרביעי הראה
להם כתבי הקדש וכתבי החכמה ואח ספר תורה היתה
להם בחמישי הראה להם כל בית המקדש וכל כלים

נחם שכן בששי הראה להם גדולתו בארצות שבארץ
 שאלו תלמידיו אתה עתה שמענו בן יוחאי אמר לו מפני
 מה נתחייב שונאי ויטל באותו הדור כליוה אמר להם
 אמרו לי אתם אמרו מכת שכתבו מסעודתם שלאחרי
 אסר להם אם כן שבשושן יהרגו שבכל העין מואי אמרו
 לו וילמדונו רבינו אמר להם מפני שהשתחונו לעזר"א אמרו
 לו אם כן יגמור דינם וכי נעשו פעם ברצח אמר להם הם
 לא נעשו לא בפעם את הקצף לא עשה לא בפעם והאכל
 כי לא עשה לא ויהי כע אמר

משותף

שבעת ימים בחצר גנת
ושמנו חזאני הדאני לחצר לחצר והראוי לבנה לבנה
והראוי לבית לבית וחזאני הושיב בחצר ולא החזק
הושיב בבנה ולא החזקת עז שהכניס לבית במתנת
תנח הושיב בחצר ושתח להם שני פתחים אחד לבנה
ואחד לבית חור חיות גדולה מלמד ש
ששלאה הקצף את ישראל מקובץ בסעודת אחשוורוש
חתר להם חור אחד מקהלים ובקש לשלום ולקצף בעצתם
והצא כעז עליהם כפי שיחשורו בתשובה חור
ברפס ותכלה י מאיר אור ופימה בזה חור

ל' מו"ד

למדינת עשרו לא אספן כותן למפעסין כלומר לעושי דעות
חור ברפס אמר ישיב חנניה אור כרים ע' לפס'.

[illegible]

וְסִיחָתָהּ מִן הַזֶּה וּמִסִּימָתָהּ דָּא רַב אֲמַר דְּלִי דְרִי וְשִׁמּוֹרָא
אֲמַר אֲמֵן טוֹבָה יִשְׁכַּחֲלֵכִי הַיּוֹם וְיִזְכַּק שְׂמִי הַחוֹשֵׁבָה בְּסִיחָתָהּ
וְהִי מֵאִיכָה לְהַךְ דְּכִי יִשְׁמַעֲלָהּ תִּלְחַץ שִׁמְרָא דְרִי לִפְנֵי בְעֵל
מַעֲנֵה וְהַשְׁיָקוֹת בְּכֻלִּי זֶהָב וְכֻלָּם

מכרלים שדכים" משועם מידי ליה אה רצא ידחה
בית'ו ואה ליה אחרים כלן ועב פל ואתם שועם ביה"ס
לא שועם מי שהיה שועה בדוק אימ שועה בן לא
היו מבעטין בן ומנעאך אחרים" דא שועם היו כלל האל
רואין את כל בית המעבדים ומשתתן ונעשין לענשתי' דיי
מלכות רב כל אחי ואחז משקהו יין מאמנ' כי יד מ
שהיה בן ארבעים שנה משקהו יין ב' חמשים שנה לב
תמנר רב שהיה גדול משותהו" כדת כדת

۱۸۲۸
 ۱۸۲۹
 ۱۸۳۰
 ۱۸۳۱
 ۱۸۳۲
 ۱۸۳۳
 ۱۸۳۴
 ۱۸۳۵
 ۱۸۳۶
 ۱۸۳۷
 ۱۸۳۸
 ۱۸۳۹
 ۱۸۴۰
 ۱۸۴۱
 ۱۸۴۲
 ۱۸۴۳
 ۱۸۴۴
 ۱۸۴۵
 ۱۸۴۶
 ۱۸۴۷
 ۱۸۴۸
 ۱۸۴۹
 ۱۸۵۰
 ۱۸۵۱
 ۱۸۵۲
 ۱۸۵۳
 ۱۸۵۴
 ۱۸۵۵
 ۱۸۵۶
 ۱۸۵۷
 ۱۸۵۸
 ۱۸۵۹
 ۱۸۶۰
 ۱۸۶۱
 ۱۸۶۲
 ۱۸۶۳
 ۱۸۶۴
 ۱۸۶۵
 ۱۸۶۶
 ۱۸۶۷
 ۱۸۶۸
 ۱۸۶۹
 ۱۸۷۰
 ۱۸۷۱
 ۱۸۷۲
 ۱۸۷۳
 ۱۸۷۴
 ۱۸۷۵
 ۱۸۷۶
 ۱۸۷۷
 ۱۸۷۸
 ۱۸۷۹
 ۱۸۸۰
 ۱۸۸۱
 ۱۸۸۲
 ۱۸۸۳
 ۱۸۸۴
 ۱۸۸۵
 ۱۸۸۶
 ۱۸۸۷
 ۱۸۸۸
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۰
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۹
 ۱۹۰۰
 ۱۹۰۱
 ۱۹۰۲
 ۱۹۰۳
 ۱۹۰۴
 ۱۹۰۵
 ۱۹۰۶
 ۱۹۰۷
 ۱۹۰۸
 ۱۹۰۹
 ۱۹۱۰
 ۱۹۱۱
 ۱۹۱۲
 ۱۹۱۳
 ۱۹۱۴
 ۱۹۱۵
 ۱۹۱۶
 ۱۹۱۷
 ۱۹۱۸
 ۱۹۱۹
 ۱۹۲۰
 ۱۹۲۱
 ۱۹۲۲
 ۱۹۲۳
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۵
 ۱۹۲۶
 ۱۹۲۷
 ۱۹۲۸
 ۱۹۲۹
 ۱۹۳۰
 ۱۹۳۱
 ۱۹۳۲
 ۱۹۳۳
 ۱۹۳۴
 ۱۹۳۵
 ۱۹۳۶
 ۱۹۳۷
 ۱۹۳۸
 ۱۹۳۹
 ۱۹۴۰
 ۱۹۴۱
 ۱۹۴۲
 ۱۹۴۳
 ۱۹۴۴
 ۱۹۴۵
 ۱۹۴۶
 ۱۹۴۷
 ۱۹۴۸
 ۱۹۴۹
 ۱۹۵۰
 ۱۹۵۱
 ۱۹۵۲
 ۱۹۵۳
 ۱۹۵۴
 ۱۹۵۵
 ۱۹۵۶
 ۱۹۵۷
 ۱۹۵۸
 ۱۹۵۹
 ۱۹۶۰
 ۱۹۶۱
 ۱۹۶۲
 ۱۹۶۳
 ۱۹۶۴
 ۱۹۶۵
 ۱۹۶۶
 ۱۹۶۷
 ۱۹۶۸
 ۱۹۶۹
 ۱۹۷۰
 ۱۹۷۱
 ۱۹۷۲
 ۱۹۷۳
 ۱۹۷۴
 ۱۹۷۵
 ۱۹۷۶
 ۱۹۷۷
 ۱۹۷۸
 ۱۹۷۹
 ۱۹۸۰
 ۱۹۸۱
 ۱۹۸۲
 ۱۹۸۳
 ۱۹۸۴
 ۱۹۸۵
 ۱۹۸۶
 ۱۹۸۷
 ۱۹۸۸
 ۱۹۸۹
 ۱۹۹۰
 ۱۹۹۱
 ۱۹۹۲
 ۱۹۹۳
 ۱۹۹۴
 ۱۹۹۵
 ۱۹۹۶
 ۱۹۹۷
 ۱۹۹۸
 ۱۹۹۹
 ۲۰۰۰
 ۲۰۰۱
 ۲۰۰۲
 ۲۰۰۳
 ۲۰۰۴
 ۲۰۰۵
 ۲۰۰۶
 ۲۰۰۷
 ۲۰۰۸
 ۲۰۰۹
 ۲۰۱۰
 ۲۰۱۱
 ۲۰۱۲
 ۲۰۱۳
 ۲۰۱۴
 ۲۰۱۵
 ۲۰۱۶
 ۲۰۱۷
 ۲۰۱۸
 ۲۰۱۹
 ۲۰۲۰
 ۲۰۲۱
 ۲۰۲۲
 ۲۰۲۳
 ۲۰۲۴
 ۲۰۲۵
 ۲۰۲۶
 ۲۰۲۷
 ۲۰۲۸
 ۲۰۲۹
 ۲۰۳۰
 ۲۰۳۱
 ۲۰۳۲
 ۲۰۳۳
 ۲۰۳۴
 ۲۰۳۵
 ۲۰۳۶
 ۲۰۳۷
 ۲۰۳۸
 ۲۰۳۹
 ۲۰۴۰
 ۲۰۴۱
 ۲۰۴۲
 ۲۰۴۳
 ۲۰۴۴
 ۲۰۴۵
 ۲۰۴۶
 ۲۰۴۷
 ۲۰۴۸
 ۲۰۴۹
 ۲۰۵۰
 ۲۰۵۱
 ۲۰۵۲
 ۲۰۵۳
 ۲۰۵۴
 ۲۰۵۵
 ۲۰۵۶
 ۲۰۵۷
 ۲۰۵۸
 ۲۰۵۹
 ۲۰۶۰
 ۲۰۶۱
 ۲۰۶۲
 ۲۰۶۳
 ۲۰۶۴
 ۲۰۶۵
 ۲۰۶۶
 ۲۰۶۷
 ۲۰۶۸
 ۲۰۶۹
 ۲۰۷۰
 ۲۰۷۱
 ۲۰۷۲
 ۲۰۷۳
 ۲۰۷۴
 ۲۰۷۵
 ۲۰۷۶
 ۲۰۷۷
 ۲۰۷۸
 ۲۰۷۹
 ۲۰۸۰
 ۲۰۸۱
 ۲۰۸۲
 ۲۰۸۳
 ۲۰۸۴
 ۲۰۸۵
 ۲۰۸۶
 ۲۰۸۷
 ۲۰۸۸
 ۲۰۸۹
 ۲۰۹۰
 ۲۰۹۱
 ۲۰۹۲
 ۲۰۹۳
 ۲۰۹۴
 ۲۰۹۵
 ۲۰۹۶
 ۲۰۹۷
 ۲۰۹۸
 ۲۰۹۹
 ۲۱۰۰
 ۲۱۰۱
 ۲۱۰۲
 ۲۱۰۳
 ۲۱۰۴
 ۲۱۰۵
 ۲۱۰۶
 ۲۱۰۷
 ۲۱۰۸
 ۲۱۰۹
 ۲۱۱۰
 ۲۱۱۱
 ۲۱۱۲
 ۲۱۱۳
 ۲۱۱۴
 ۲۱۱۵
 ۲۱۱۶
 ۲۱۱۷
 ۲۱۱۸
 ۲۱۱۹
 ۲۱۲۰
 ۲۱۲۱
 ۲۱۲۲
 ۲۱۲۳
 ۲۱۲۴
 ۲۱۲۵
 ۲۱۲۶
 ۲۱۲۷
 ۲۱۲۸
 ۲۱۲۹
 ۲۱۳۰
 ۲۱۳۱
 ۲۱۳۲
 ۲۱۳۳
 ۲۱۳۴
 ۲۱۳۵
 ۲۱۳۶
 ۲۱۳۷
 ۲۱۳۸
 ۲۱۳۹
 ۲۱۴۰
 ۲۱۴۱
 ۲۱۴۲

פ
חלה
מח
חזק
אשכנז
אפר
מתים
קול
כח
שח

של תורה אכילה מדובר משתנה
 איך אבא מלמד שכל אחד ואחד השקיותו יין אחד
 יתן לא איך אבא ללוי כך היה מנהג של פקידים
 שהיה להם כנס גדול שמו סתקא והיה מחזיק חמשה
 יום והיו משפיק בוכה אחד ואחד ואכלו הוא ותר
 שותתו בעל כרחו והיו שם המשקים מתעשר עמם
 שהיו משחיתים לו כסף וזהב שלא ישקו אותם בן אבן
 אחשוורוש לא הפנים כנס זה לפענוש
 אינשי ראויש אמר לבא כרעון מרדכי והמן מרדכי
 רבתי איש יהודי המן רבתי איש צד ואניב המן הרע הזה
 לא יעזר אותי על מי שמתפלל בטורה מאתפל בטורה
 וכלמי שמתפל בטורא ומאכיל בטורא
 ושרי המלכה עש שנים נכבונג לרצר עבירה
 ואומרי אנשי איהו בי קארי ואיתתיה בי בוציני
 בידם העביעי היה יום שבת נהיתה מפעול
 את בנות ישראל עומות ועשה בהן מלכה בשבת לכך
 כתבת עדומה שכן ואת איש עש ואת אשר נגזר עליה כח
 מאשר עשתה מן נגזר עליה
 להביא את
 ושרי המלכה בבית מלכות בדרך שבחר
 בשלל מכל המומות בזה וראה כשישאל אכיל ושותין

מדין יבדו תורה נשבחן שלה קצת ואומות העולם מזכירין
 ביות וסחוק וכלות מאש וכלות חמה כיון שהתחילו להשתחרר
 התחילו לא אומה כרסיות נאות ואל אומה מדינות נאות אמר אחשוור
 חן נאה כמות ושותי אמרו לו בשבת שהיא כלבשת בגדי מלכות
 אמר להם נאמל עדומה היא נאמ מיד קר שתיצא עדומה שנה
 בבית מלכות ולא בלבוש מלכות בשבת איה אשר ישים ואמר
 לה כך אמרה שפנה היום אם ירחו אותי נאמ והם שכרים יחרבו
 אותי ויחזו אותי אמר לו דע שאת בת בלשאיזה ^{הוא} אהליה
 ואמר אבא לקביל אמת מלכה שתי חמדא ולא משתפר וזה
 כשתבוא הושיבו ובריה למלך מסד ויקרע המלך מאד
 וזה מאת המלכה ושרי אמר יומי בר חטנה
 מלמד שפרחה ביה צדעה במעט נשחן מתנה בא גברא ועשו
 לה שני כלשה לקיים שבת שלה קצת כלי לבנות בית המעשים
 שלם הנחה אחשוורוש לבנותו אמרה לו מה שחחריבו אבותי
 אתה בוכה ויאמר המלך לחכמי מי
 החכמים הם רצון שיועניק לעבד שנים ולקבוע חרשים אמר
 ביניך נעשה אם נאמ לו והלך אותה למחר יתנום משפחות
 ויהמא אותם ואם נאמ לו הנח לה יאמר מהללים אתם בזה
 במלכות לא אמרו לו משחרר בית המקדש ונתנו כס
 מאר צינן כספה נעה ממנו לא שאל לממון עמון ומאמר

לוי
 ויהי
 ויהי
 ויהי

וזה דין דתזה דושם המלכות ודין זה המשפט דהק
 אין כרשית אמי ל לוי כל המקור ל שלשם דרבנות
 נאמי כדשם כרסם בע שם ג שתי תרים ובני יואל משה
 אדמוי כלם שיממן לפיך כדדך שהקריבן ישל ושיממן
 וכן ויאמר במזבח מכה אג הדיוט נוסף
 כל מומקן וזי ממוקן יש אומ שהוא דעל ולמה נקרא שמו
 ומנוקן יש אומ שהאמר שם הממוקן שבעה בה מוס
 שפך פני מומקן לא שהיה מנוקן ששהרג ושתי עליו
 ויש אומ שהוא המן שהיה מנוקן לפיכך נקרא עליו
 לבדו עותה ושתי המן לא יצחק אהלו שאין אדם מעבד
 יכול לזכור בביתו ובר בעולם שאם יאמר אדם לא שהיה
 עשי את הדבר הזה הוא מוגדת ושתי לא שמעיה לאחשוש
 ואני מעבד לך וכן מצותות צד בעליה שפך הוא אומ כי
 יצא דבר המעלה על כל הטעם להצלות בעליה וטעם
 עתה נהרגה שזאמל המלך כוב אגיד לא
 תבוא ורץ לפרא אה לו שיתחוב לכל הממוקנות
 לכן נקרא כזי שיאמרו ונגד אם ושתי המעלה שפך שמעיה
 לפיכך נהרגה אהו על אחת כזה ופוגחמל יאה כל הטעם ילמור
 את דברי בעליה שזכר שמעיה פתח המן להיות כדאיינו שדבר
 אמרי ממי שלח להו אפלו קדחן בברכה כדשפך נהן כלשון

אחר
 כן
 ל
 יא
 מלכות
 ודין
 מוס
 ודין
 מוס
 ודין
 מוס

אחר הדברים האלה כשך חמה
 אחז אה הייך ושתי אמלך הדגמאותה אמ ומי עשר
 אה מעתה בדבר המלך אמ אנו לא ומי נתן לי עצה אמ שרי
 פדס ומי מיר מרדך מלפניו וכן אה מנעם שלח כמלך אחרי
 כן לא ויאמר שרי המלך שהבית נערים תחתיה ופקד
 המלך פקידים אה רב נחמך אמ לא מאי עתה
 כל עדום ישעה בדעת זה דיוק ופתי יבקשן בערה יפה
 בבל בצל ישראל כל צחוקה ליה ברחמי אפיקה וכסיל ירוש
 אולת זה אה שמועס ופתי יפך המלך לא כל צחוק ליה ברעא
 אטמיה ויקבעו את כל בערות אמר
 לו ינה שיבאון לפיך כל אשה יפה ויעבדום לפיך ובחר
 מנה יפה שפכול והעליפה תחת ושתי מיר ויטכ הדבר
 פניו אמ ג"י איש יהודי ר שמעיה אומ ופיל
 היה יהודי לן אדמי בלבי וחלל בתו והואים אשר בשושן
 לן שחיה משרים המלכה והדרג אבות חנא והיה עוסק
 בתורה כל ימיו וכל חיה בא לפני כל אה כל מצא לפי עקב
 שזי יהודי לא איש יסווי עכנ יהוי ששתת הקבה
 שזמן עומ פדוש כשתקח הור האחרונה ותעשה אנה בתוך
 העל כמדת יור הא וו האן ועוד שלא אכל מעמדתן שלאחשוש
 לפי נקרא בשתוף חשם ושמו מרדכי

וכמה כרהסין אמר ישב אמר יוחנן אין כרהסין טחות
 מעשה לא דלהתת שבתו קאמרי כן אחשורוש
 וחי משמרת דתה וכן הוא אומר את כל אשר תזמר יתן לך ולא
 תזלח לא להצית עצמך בלשון ויבחר את תמורה
 מהו ויבחר להרהבה במתנותה כמה דאמר נחלה מבהלת
 בראשונה ואת שבעת הגל שהיתה גונה
 בה ימצי השבוע ומשעמדה שבת ולא טעמה משלחן בלש
 בשם שלחן טעמן חכמה מושל ועדניה בלש לא הגירה
 אחרת את עמ יש אומרי שברה מן הגולה
 ויש אומרי שהעבדים אומרי אינן חששים לא לאהבה
 אחרת את עמ גדלה מנע השמר וכן היא כוונת מדרכי ולא
 נפחה מנחת ידן גלן הוהכך ידעו שכל יהודית
 וישיבה שינה ונתה מבית עש וישנה יצא שחכמה
 ואכל יהודי ושמול אמר קדש דחזירי ואת נגרותה
 הפכה ונתה בדתה מכל אחר אחר נקבע עולם היתה
 מכל שנהלה בדתה לא וישנה האמנה מה שחשנה
 ששני חושבים בעצמם המי מאי שנת המור
 אמר קטש לב ירמיה בב אבא אמר שנת שנת הביא
 שלש והוא תמרוק שעשין להשיך השיעור ומעדן הבשר
 בערר רב היא באת וכן מגנות שלמותן לשע

מ
מ
מ
מ

אתה מנעין שבחו שלם שימש מנותן ביום אמר דחייא מנצי
 מצי תמימים היו אין לו להקבץ עליהם לא מעשה אבותיהם
 שבוניהם לא בקפדה דבר שכל קיתת מנצי שבת
 ככל הנבילות צדקה אם ירע המלך יתדבב אמר אינ מנצי שבת
 בלש ויהי אף נפחך ל תחום אמר אסתר יתנית
 היתה לא שמשך עשה חפץ חוש שלחם לא ונתה אסתר
 נפחך אמר ליטא כל אחד ואחד נחמתה לו באומות
 ותלחח אסתר בח הענף מרוב חיבתו לה יוחנן
 זמן בעתה כשנכנסר חז בתמי את אמר יתומה אמר אמר
 את מוצא להגיד לי הרי אע מפעם בתולות שנת אמר אין אשה חתנית
 לא בדרך חברה מר ובקבץ בתולות שנת הוא חדש כוב
 אמר דתמלא בידה שהגוף נהנה מן הגוף בשנת שבת
 למי מבין אתה למד שארבע שנים היו מבעטין לו את הבתולות
 עד שעברה משבתו שלחם ותקטח חז וחקד לפ
 אמר רבא ביקש לבעום טעם בתולה וטעם טעם בעולה וטעם
 ונת מכל הנשים אם נאמ מכל הנשים למה נאמ מכל הבתולות
 לא הנשים שהיו מבאין לו אף מצי הנשים ואהב את אסתר
 מכלם ואת מאמר מדרש אסתר ענף אמ
 רב ירמיה בר אבא שהיתה מדאק דס לחם מאשר
 היתה באמכון אתו אמר רבא בר ליעא מה היתה

עמדת מחיקו של אחשורוש כונעלת וינשבת בחיקו של מרדכי
קצת בבתג ותרש שני סריסים היו חס
מספרים בבשן סריסים ואמר זה לזה מיום שבאתם לארץ
כנסו שינה בעינינו בא ונלכס ספסל המים כדי שישתה
וימות ולא ידעו שמרדכי בלשן יודע בשבעים לשון אמר לחברו
הנה אין משגרתך משגרת אבא אבא אשמואל משגרת
ואתה תשמוך משגרת של חכמה הדיבר וימלא נמצא
ששני משגרות דא כשנכנסה אסתר למלכות
אמרה למלך למה אין אתה עושה כדרך שהמלכים
עושים אל ומה הם עושין אמרה הן מושיבין יהודי
חכם כשם שהושב נבוכד נער דמאל שאם יגיע דבר
קשה הנה אומר למלך אמר וכן יהודי חכם
כדמאל אמר מרדכי מלך הושב עבד השם אמרו ברת
ותרש הושב לזה היהודי שומר עבד מה שיכנס ויניח
אם לחברו בוא ונעשה סם המות למלך ויאמר
הכל מהינין יושבין על הפתח לא הגיעה רעה למלך
כבשן כשחשיב זה היהודי נעשה לן הנעשה הזה
היו משיחין זה לזה כלשונם ולא ידעו שמרדכי יודע
לשונם הלכו וכתבו סם בקיתן שלחב ושמוע מרדכי
והמר לאסתר ואסתר הביאה למלך בשער אשכנז

העמוד

ואין הכפלים עשו ובלק ובלעם אחיות וכו' אמר
אורי השנים מראות עיניה לך תכלה וידא לך מה
גרמה לו ראיתו ויתלן את המלך וכן אמר העצמים אמרו
עיניה גדולה להם כיצד חל וישא אברהם את עיניו וילך
והנה איך מה גרמה לו ראיתו כי בדרך אברהם וכן אמר
ויבד בעיניו אמר לו הקדש רשע כי רשע מבזה
במבזה בעשן כת ויבד עשו את הבכורה ובהמך כת
ויבד בעיטן הנה קטן נתתיך במים בשר אמה מזה
כשאמר המלך לאחשורוש בוא ונאמר ישלך מן העולם אמר
לו הלא הן כקודין בידי ואני מתירא שמוע יעשן לך כמא
שעשן לפניה ולפיתו ושל ופירא ויבן ופחדירב אמר
לו המלך כל הקדרים שאמרת אותה הן בזמן שבשר
הממלא קיום אבל עכשיו שהחריב את ביתו הוא כועס
שליח מדי את ספר לך חשבונם ששים לבוא יצא ישראל
ממצרים ונתן לאהיהם צמח לבוללות במחיות השכל
בשילחיוש והוא עשרים גרה הרי את כותף לך עשרת
לפס כפר כסף ולא ידע קרשע שחפץ דנס על אמת
כדי ליתן חפצים ולחפצים סר דנס מידו של רשע אמר
היש לפניך גלג וידוע לפע מי שאמר והנה העולם
שעתה המלך הרשע לשלול שכלים בישאל ולפני הקדש

פירוש חזקוני

36

שקלית לשקלן והיחזקת באחד משמיע על שקל
הפיר פור הוא הבורל אסטרטגילוס קרו
היה חזק והתחיל לחשב ולדע איזה חזק יש לו בגם של
במשו בו להם נקם אמ' בעם יעזר מעצמם אייר נושע
בו מעצמם סין בו ניתנה התורה תמצא בו נמחל כל עונות
באב מלכו עירי באול תשיעם הקצף מודין ועמל
בתשי נמחנך הבית במרחשן נכלל ענין התקדש
והו' ירח בול שמשו' בו הארץ בולות בולות בצב
כלכס סיון בצבצ כלכס עוג בשבס נשערת
הים התורה' ובאחד מוצא לה מיתר נשערת
מושיעם של שטח וכל יתר שש בעה באר כולר
וכי יד מיום ליום בא לו ליום האש ומצא שבונדק
שבים וארץ וכל אס ימנן שבים ומעבד' וחסד
מקדיו ארץ נמלך גם את לא מנאס בלחם בית ישע
יוס שט בו נבדא דקיש וכל ומעשיתם יזהירו כזהר
הקציע' יוס שלמי צו נבדאן שלעם וכל בן וזענתה
לי בארץ שטח אמת' יוס וציני צו נבדאן ומאורות
והם חזק בתורה שהם מאורות שכל צד מעורר
והתורה אור' יוס חמושי בו נבדאן ליות שתוק מאמר
לישעל לעצמ' יוס ששי בו נבדאן אביהם שלכ

הענין

37

הבדקות שבינו בו ניתנה השבת וכפ' ביום חזק
שכל אות הא לעולם את בן כן ובן כן את נדקק
לה לא באר שכל מיום ליום ומחשש לתקש וכל
אמ' צעם את יוכל לשלם ביהודים בבורל' אמ' לו
מזלי לילה וק' ומשולם שש בשש שש שש שש
אייר אמ' לו מזלי שור וכל באביום בפור שור היר לו
סין אמ' לו מחל ומחל וכל באביום והנה תומים בבטנה
וכן בכולהו ועוד אמרו כשבא מלכ' והנה לכות הפסוק
לגמר על ישרא ובה ארבעה תיבונות קודין אמ' מלכ' כי
לפגשן מה אתה קורא אמ' את קורא לא תדאן מלכ' מיתא
משואת כשעים ש תבוא' אמ' לשת מה אתה קורא אמר
עוזו עזה ומלכ' אמ' לשתיו מה אתה קורא אמ' כלכל
יוצר ענין לתי יעלה וכל אמ' לשתיו מה אתה קורא אמר
נעור קציע את קוד' ועד שיצא את אסכול את עשיית וא
אשר ואמ' אסכול ואמלכ' אמ' חזק בן כן ובן כן אב
נדקק להם ודתייהם שובחל ולא אכל
בהן ולא שח בהן ולא נשען ממך ולא מעטבין
ואת דתי המלך אינם עני' ומעטבין להנשען
בשויה פיה ואומרי' היום שבת היום פסח היום שבת
היום כן היום כן ולא מלכ' אין שווה להז

שאלו צבוב כופל לחור הכוס של אחרי זהם הוא אורח
ושותיהן ואם אפלו ארוב העלף כוגע בו אומריהן כססן
כססן ונציח חושבו בקרצק נשמח תחמה הם חרצק לא
עם אחי נשמח תחמה קלחה תחל עושה בעלפונתן לאן
מבזר ומפוזר בין העמים והיה מלשין והולך על ישראל
על שהשיח בעלה לאחשונתם לא צדק והיה מלשין על
המלך ביום ובלילה אחי המלך את מותה מלחיהם
לא יתמלך בחלומים ובחכמים מיון קיבץ כל חכמי
אומה ואומה את להם רצונם נאצר אומה עין העולם
אמר מן האם שמשאלך בוצר זה הוי יודע שדי
העולם מתקיים אלן בששיל התורה ולא נפנה לא להם
אני חזק אלהים כבר הענין ואיכני כול לעשות אם מיחה
בעובד כבוד יבנה וימחה עמם שן ויאמרו לא יראה
יה נפן והיה מלשין על הגו על שצמד בוא ובפיל
בדלות אם על העם בדרך והכסף בידי את מנכרין סוף
ואם לאן אינו מוכרין כלן שהן פקדון בידי ובשביח
עובותיהן שלשם על העם בידי שלל שלהן ויהיו
על הכסף ונשתנו פעם אחי המלך הכסף מתן סוף והעם
לעשות בו כסות בעפר הדין ועליושלים יאגור
ויסר המלך את סב עתו גדולה הפתח

39 הכובענה יתר מאחבנים נשמנה נביאים ושבע נביאור
שלם יכלו להחזיר ושכר למנוט והעדרהט בער חזירה
אותם למנוט י ינסי אומ' אסטרובולון היה המן נכתב גרור
סמקין נשלח בכל מדינות המלך להשמיד את כל חיקוויים
בשלשם עשר לחמש ארץ ביום השלישי שהות יוס שלש
עשר במסל ארץ תבן תבן ארצות
נש מנה נביאים עמון בישל והתנן
הרבה נביאים נתבשרו להם לישל כיוצאי מצרים ואמר ליה
כפלים כיוצאי מצרים לא נבואה שהן ערפה ואמרו ככתב
נבואה שלם הנערפה ליוצאות כל כפתבן מאי ניכרו שבע
נביאור שיה מצרים צבורה חנה אביגיל חלדה ואסתר שנה
דבר אבי מלכה ואבי יסכה וכן הוא אומ' כל אשר תאמר לך
שמה שמוע בקולך מביס עכפ' ונחז מביס העצמה את אהרן
אחות אהרן ולא אחות גשה ארצב מלמד כשהיה אחות
אהרן היתה מתבגרת ואומרת עמיה אומה שחלף בה שהן
מושוע את ישראל בין שכולן משה נתמלא הפית אור עמו
אביה ונשקף על ראשה כון שהטילין לואר עמיה אמה
וספחה לה על ראשה אמה לה בצי ה' נבואותיהן והיה
הטל ותתעב אחותו מרחוק לוי ע מה יהא בסוף נבואתה
צבורה י יסר ויצורה אשר נביאיה שר לפירות מאי

אשת לפידות אמר יתחזק שהיתה נמשח סתילות בלשם
 שילה חכה ודכל ותתפלל חנה ותאמר עמך לבן בלע רמיה
 בלע רמיה קדש ולא רמיה כפ"י יוד ושלמה נמשחו מן הקדש
 ונמשחו בה מלכותם שאנליהו נמשחו מן הסך ולא נמשחו
 מלכותם אבדקל דכל והיה היא דלובבת על החגור ונודדת בלח
 מן ההל מן ההל אמר רבא בר שמואל על עסקי דם הוצא מצבת
 הסתרים נמלה היום מחזיקה והראתה לו אמלה וכי דואר דים
 בלילה אמר ליה וכי דען צינ נפשוה בלילה אמר לה האני מורד
 במלכות הוא וגמירי דיעה וקתי אמליה עדין שאול צ"ס נלך
 יצא מבעין לעולם אמר לה ברוך כעמך וברוכה את אשר
 בלית היום מבוא בלענים אמי מצות צדקתה גלתה שוקה
 והלך אורה שלש פרסאות אמר לה השמנה לו אמר ולא תהיה
 זאת לך למנהג זאת לא מכלל יצא וחרירי אין איכס
 נמשח דבת שבע חוליה דכל וילך חלקיה הנה ואחיקס
 ועכבור ושם ושייה א חוליה הנביאה מקום ואיכס
 ירמיה ויכי מתנבא חוליה אמרי בידב נשמה דתב
 חוליה קלחת ירמיה היתה ולא היה מקום עליה ויאמר
 הוסיף הוי שביק ירמיה ומשדר גבי חוליה אמר
 שילם מפני מהנשים לחמנותה אקתי דכל ויהי
 ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות במדי מלכות

מבעי ליה אמר ללכוד אמר חכיה מלמד שלבשתה חח
 הקיש כל הכא ותלבש אסתר מלכות וכלהוהם ורוח להם
 לבשה את עמשה דאש השלשים והמלך והמלך
 יצבין ללך באותה שעה נתבע מושח עונותיהם
 שותוק מלכותם וי מכרו ליוסף והציר שוש
 בבוכה נמלה רוח שש"כ כלמי שהולכת לשטון בגדיה
 בוללת ומי שהלך לשאוב כופל הלך להפנות מתחבא
 ומרדכי דלך אמר מדעי יודע את שנגזר עלישך
 בלילה משום מיום שפרעך לעולם כבוד נעך שכן הוא
 אומר לנביח לשהם יחם דלך אמר יודע את שנגזר עליהם
 בלילה מיום שאכלו במעונות אחשורוש וקלקלן אמר
 ישמעאל שמענה בשלף חמש נאות מוש הלכן לבית
 המשתה ואכלו ושתו ונשתכרו וקלקל מיד עמדה מיד
 הדן לפע הקבל וכו' ויחרב מרדכי את כל
 אמר יצחק נחמא שפטים קדשו על בנימין יצא מנצח
 מרדכי שקדע על יצחק דלך ויכרע מרדכי שד
 אחז ממששה שקדעו בגדיהם לחנם ונשכרו יעקב
 נשפטים ומרדכי וילבש שש ואמר
 אמר חכיה ללך שלבש יעקב חכיה את השש לפיך

אזכו כוהג לא בדע אדם מוצלם **אבל גדול להיותו**
 למנה נקדא שמע גדול שורכו שלחבל יום האשן הוא צלם
 וכל מה שהוא הולך הו פחות **אבל זה כל מה שהיה הולך**
 היה מתקשה שהיה אדם זוג - למחר את בהדגנותים
 משקל הזה והיו חייך תלמים לך וי' מנבז לכך נא **אבל גור**
התחלה חכמה וי' רב שפירשה נדה
 אמר רבינו שפירשה לנצחיה ויש אומ' שהיתה **א**
 מעובדת והטלה **ותצוהו למרדכי לו נדה**
 זה ועל מה זה אמר רבי יצחק נפחא אמר כל שמא עבדות
 על חמשה חומשי תורה דפת מצה ומצה הם בתושים
 ויצא התק למרדכי **לרחוב העיר** כלומר
 שלא יהא שנים מתעצם לא בעקום מרווח כדי שלא
 ישמע אחד דבריהם **ויבד לו מרדכי את כל**
אשר בקר אמר חכמי שהיה משיב דברים בדע
 כל אשר ציהו דמש בשביל הסך הדשם שהוא מעשה
 שלעמלק שכת בו אשר קרץ בידך **לצות את**
המלך להתחנך לו אמרו בשם השפיר
 לעלך אחשדוש דאמ' מרדכי בחלום והנה יעש מחר
 ודמ' ורעם חזק וקול בהלל על מצב כל הארץ ופחד

ורעדה לכל יושביה ויריעו שני תכנים גדולים זה לכדאת זה
 למלחמה ויריעו למלחמה ויריעו לקלם כל גוי הארץ והיה
 שם ביניהם גוי אחד קבץ וי' מנ' כל הגוס ההם על המי הקל
 שהיה ביניהם לאבד זכרן מן הארץ והיה היום ההוא חושך
 ואפלה לכל העולם ויער למי הקל ויער עמק עמקה **לפי**
התכנים הגדולים כיהם כלחמים באפולדת חמשה וקצץ דת
 ואין מנצחין בין שני התכנים וירא מרדכי והנה מרדכי
 מים אחד קטן עובד בין שני התכנים הללן ויפריד ביניהם
 מן המלחמה אשר היו כלחמים והמען כיבר ויהי לנחל
 שוטף בשטף הים הגדול הולך ושוטף בכבר העולם וירא
 והנה זלחה השמש על הארץ ויאיר את כל העולם ויתרום
 המי הקטן והגדולים השטף ונעשה שלום ואמת בכל
 הארץ והיה מהיום ההוא והלאה ישמח מרדכי את כללום
 הזה אשר דאמ' ויהי כי הער לו המלך ויאמר לאקטר בתרין
 דנה חלום אשר שפרות לך בומי נעורין ועתה קורבי
 ובקשי מן המלך דחמים לבוא אהמלך להתחנך לו
ותאמר אקטר להתק ותצוהו למרדכי
 ומה צות אותו אמרה לו הוא אמר לי שלא אקיר שם עמי
 הוא חוזר בו ולא פירסם הדבר אלא מיוחס גדול **שלא**

ואמר כל עבדי המלך יודעים ופי אפשר להם להענין
 שלם ברשות אינו יודע שהכסף שלם ברשות נהרב
 שכתוב ונתנו להם ויבידו למרדכי את עבדי המלך
 ואו התק לא קח את זה אבא מנחם שהן משויבין
 על הקלכלה דיאמר מרדכי להשיב אלא
 את חמט בשלח המלך להתק נכס ויוצא ביטס בעטו
 ונתן שהן את מונק שכתוב בן שהרגו וכן מנחם
 איש נאמן לשלח לא מרדכי אמר היא בעצמה לבוא
 אל מרדכי שכן ותאמרה לה אמר ולא רצה מרדכי
 לשמוע לה שכן ויבידו למרדכי את עבדי המלך
 ונתן המלך את דעה נכס שהן התק שחתפיהו
 מברכות ויש אותם שכל עבדי המלכות נחבין על
 פני ממי אינן למימרה שהמלוכה לבוב המלכות
 רוח והתלה יבן לקחן ליעציהם שה אחד
 מארבעה שנת לך המלך שנים חסון ושנים לא חסון
 משה נתן לך המלך ולא חסון שכן ושנים באה יהושע יעקב
 כח לו המלך ולא חסון שכן והנה אכזר עמך ושאר המלך
 בכל אשר תלך וכן דויד נתן לך המלך שכן ופחד
 הארץ אם את המלך עבדיך ואלו נתן לך המלך וחסון
 שכן ובכנס יוסף מרדכי מתתקן וכן ויצבורו עלי

וכן

ואל מרדכי ואל תצות ^{לפי} אמר מרדכי והלוי יוסף
 פסח הואך ויבכנו בן ישראל אמר לך שכן שבוהדיס אן היא
 חכמתך אם אין ישראל למי פסח וכו' יעשה פסח מני שמוע
 לה שכן ויעבור מרדכי מה לשון ויעבור שער של מרדכי פסח
 יעשה תענית ובכך אבא אל המלך אשר לא כות
 אמר כד ידעוהו בד אבא שכן כד יוסף ויוס וכן ויוס באוס
 השתה ברען ותאמר אם להניח א מרדכי נהיו
 להשיב עבדים מובים עבדים נחומים בענין שכן ופסח
 ישיב לך ככוס ג הנמצאים בשושן מהו הנמצאים
 בשושן אותם שאלו בקעוהו המלך וכן (כאשר אבד
 אבדתי כאשר אבדתי מבידתי אבדתי כד אבדתי מנחם
 ויעבור מרדכי שהעבדי יוסף כדאשר שלחם
 בתענית ושמואל אמר לעבד עמך דמית בומת
 והי ביום השלישי זה קומ להם לשלח שמים שדוין בעצ
 יתר מאלו שם ימים אמר לעבד אמר חכמה בבית
 דבר וכל זה איננו שזה כי מלמד שבת קבצין שניהם
 חקוקין לו של לבן ובשעה שראו את מרדכי היהודי
 יושב בשער המלך אמר וכל זה איננו שזה לא נראה
 חזק בעיניך כ אבדו חומי שלשה מלכים נמצאנו לעם
 אחר משך שנה ין וחסד ואחר משך לה השכר בים ואחר

48 שלמדתי את המן האדמי עבדו שלמרצי חייווי עמדי
 לו בפחד אחי לחם ופשעתי לטום לגיוני וקבע את
 עמנו עש והיה מרצי יושב בעשר המלך והוא יוצא
 וצא ופשהוא רואה את המן שעבד הוא נשט לו את רגלו
 בסכני ששטל לקחתו מתוב בה והיה המן רואה את
 הסכני ומתחלל אמה שו ופרק המ את מל יוש בשנה
 באותה שעה את המן בלבו את יכול לבטל במקומו
 וימות לא הדיב ענפו לעיני הכל רידת אסח
 המצק ריב א' ביתו ויש ויב אהרל מהו ויבא את אהרל
 ואהרל שש שש אשתו לא כשהלך הוא לבית המלך הלכה
 היא לבית מזהבית ושלה וקראה ועליה נחמ המעלה
 כס בשיך לכריי כוכי לשחק כלומר שכל המים בנ
 זמנה ורוב ריב את רב חסד ששעים בעם
 היול עשה מתו עשרה נחל עשרה מחזקי ער
 הפתחים ריב אהרל דות שמחזקי ער הפתחים ששעים
 שו ששעים בלחם כשהלך את קרא ששעים לא ששעים
 ריב ריב אהרל אמ נכום מחזק ושמונה שו ורוב
 ורוב סכנת וארצי סל אה רב נחמ בוי וסח ורוב
 רידת אסח ריב ריב אהרל ריב אהרל
 אהרל ריב ריב אהרל ריב אהרל ריב אהרל ריב אהרל

49 היו לו כמנען שנת החמה ולא היה אחי מיה יכול להשיאן
 עצה כדש אהרל אהרל לו אהרל לו אהרל עומד
 עליהן משדעו של אהרל ואן אתה יכול עשה את
 תהרבו במחב פת פת הויל משה מן החל ואת
 תקצול אתו בארבע פת פת הויל את היל ואת
 תמיל לים כשר יששלת הים וק אהרל את היל ואת
 תלית אותו על עץ שלא נעשה בו כס מיד ששעים כה
 והלך ושרד עק בצוח חמשים אמה והלך חין ורוב
 מתוך חמשים ממשעת ויבא שית שו המס העב
 המן לעץ בשעה שברא הקצה כל האילנות את להם
 מי בכס יתק את עצמו להמך שעתיד לעמוד על עמנו יש
 את המן למי הקצה ריב ששעים אהרל רוב בעל זה
 ושרד תירושי המעשה אהרל וארצי את תהנה לסכ
 הקצה ריב ששעים אהרל רוב בעל זה ושרד פירות
 שחזיק מנע קלח בפדס את הויל למי הקצה ריב
 ששעים אהרל רוב בעל זה ששעים עתיד למשנה
 פת קול והמלכים וכל המעשה וכל אהרל ריב
 וכל המלך למי הקצה ואת אהרל רוב בעל זה עד
 שברא המלך ואת ריב ששעים את משיק בעולם
 והוא משיק בעולם תהנה ל אהרל רוב ואת הוא ברור
 כך ואתה כלוי כה לומר להתלה בלמח המעשה

הקצרה בשוש הצירה ופשיעתי שדש נהמץ ובדק
 באילנות ולא מצאו גבוה מכולם לא יאמר מיד
 ירדד לפני המקניעש העץ ועוד אמר רבן העמ שעה
 המן קיצץ אותן וגביעתהבית והיה ארץ כ אמר ורבו
 יב אמה ושחך בלילה ההוא בדדה
 שבת המ אמר תחום כד פקדן שלמלך מלכי
 המלשום בזה ורבע אמר כדן עליוס וטדון
 תחתוכים רבה אמר נדדה שנתאח שורוש ממש
 אמר מתי דקח דמנעיה אקתר להמץ ולמנץ עצה
 היא דקח עצי עליה ומהוא גוברא למקטניה הדדא
 אי הכי הוה לא הוה אשחך דרחים דאח אמר הדר
 אמר לי דלמנץ איכא אשחך דעבד טיבותא גבא ולא
 מרעמה מיד ויחך להביא את קמרי השפוחות בדי
 היב ויחך נדדח שעתה שדקה מחלומן שחך
 בטל הסוף להחכו ונבהל ונמנץ משכחן ואחלהבין
 את הקפלים לידע מה שעבדו ענין דא נדדה
 שנת המלך היה גבריאל מלך לכו שלחש פלדוה
 הליה ודוג לו כפני כוזה שלם כוזה למי שעבדה
 עוזר מוזה אמר בלבו מי הוה שעשה עגט כוזה ולא
 שלמה לו מיד ויאמר להביא את קמרי השפוחות ויו
 בכו שלחש מופרי המלך פין שעתה את הקסמים

לפי

לפי המלך ומצאו כתוב בזה הדבר שהגיד מרדכי
 ולא היו חושן לזכותו והוא מולך הקסמים אדבעה וחזר
 יבדל את המלך למה אתם מולך הקסמים קדאן מזה
 שכל לפי נפס ועדיין לא חיו רחמי לזכות פין שלחן לכו
 לקלות חיו הפתובים נקדחין מוליה תר אמר שמואל
 תתקין וחוש מלחך ככסוף לקעודת חוש אמר מנח
 דין רבוק שלכן דעונך שתבדל אמר לו מן העולם
 מ' חן אמר לו ותורה מתי את תסתמך בעליוס ויחשוה
 חן הקצרה ועמך השחך והלך והביא אצחא כדי לפתוב גדר
 יב מיד יעלה תורה ובדחה ככסוף ולעשה שחך ובכו לכו
 ככיה כל מלך כי השחך שחך חן אדחלים יעבדו חוזה מלחם
 שלם נד יבכין באתה ששה דין ליהו אינל אבות העולם ואו
 להם כיכס בלילה הדולה שגזרה עליהם מלכות חדשנה
 להשמידהו וליבא שחך לכו ובחיוס אמר ולא יסבר
 שם יש עוד חן ליהו כתרן איגרת עליוס אמר חן
 ומבקשין לחתמה אמרם חתומה בליס חתומן נשמעם
 ואם בדם חתומה מה שנעשה כבד מעשה אמר לו אם
 יש אדם כשר לך הודיעו ויעמוד מעד ואכן מעד עבדך
 רחמ' מיד הלך והודיע למרדכי שחך וגרדכי ודע אתה
 אש נשחך וכל לא היה יודע לא שהודיעו ליהו שפבר
 הקסימן בית דין שלמעלה מיד וקדש מרדכי את כבדן

כמה

והביא גדולים וקטנים טר וטאים ולבשן שקים וגזר
 תענית שנוצנס ובר שם ואפ"ל "מיו עלתה שועת
 לבני הקפה וקריבתי וקלקל עזרת המזק חרשם
 ויאמרו נכרי המ מנכ לא טמא עמך
 לא מפני שם אהיה את מרדכי לא מפני ששם
 אהיה" אמר הכהן לו הנה לו הנה לו עמך
 ויאמר המזק בלבו שלשה חשבון בליב
 מחשבות רעות ולא עלתה בידם ולאן עפן ירבעם
 והנה" עפן שכל ואמר עשן בלבו יח ימ אצל אב
 ירבעם שכל ואמר ירבעם בלבו עתה תשובה המעלה
 המ ויאמר המ בלבו "הרשעים ברשות לבם אכל
 העציקים לבם ברשות" ומה היה מדברת על לב
 ויאמר דוד אל לבן נעם דעל אלבו שם דומם לבוא
 דבר ביה ויאמר אלבו ויאמר המ אל המ
 איהם אמר המ חפץ אה לו אדום המ
 וביאו את הלבוש אשר לבש המ ביום שמאל ואת
 הקוק אשר נטב עליו המלך ביום שמאל ואמר
 שם בראשון ביום שמאל כיון שהזכיר את
 הכות שכתב נטו שמאל אמר זה הוא שראית בחלומי
 שהוא מבקש להרביב וכשהוא המ שנתק שר

על

עליו הכתל חדר ואמר בודלו וכל הקדיר חסד
 אז נותן הלבוש והקוק ויאמר המ להמזק מהר
 קח ועשה ככל המלך כיון ששמוע המזק נהל
 אה לו אדום המלך למי אה לו למי אה לו למי אה לו
 מרדכי אמר לו היה אה לו יהוה ירבעם שמו
 אישה מה אה לו לו קושב בשם המלך וכל
 וישב מרדכי אל שער המלך מלך אה חבול
 שם היה אה מתענה שכל ערה נעברה או על חולצה
 הרי זה מתענה ומשלים דבר וישב מרדכי אשכ
 המ אמר ששם לשון ולתענות ויאמרו לו
 חלמי קדי ליה אהבין קדי ליה חמוץ אמר יוחי חמוץ
 דבר חכמה אהל באננות העולם נקרא חס אהל ליה
 אי משאר שמים קח אה יפלת ליה אי מאפרים
 ובעמך ומכסה קח את לשן יפלת ליה דכתיב
 לפי אמרים ומנשה עמד את בודו חק ויבא
 להביא את המזק שהביאו בבהלה ויאמר המ
 לאסוד גם ביום ה" יוס ין בעש היה ומחר
 אנעשה כדבר המלך למי אה מנשה שמו
 הלום בעמלך מחר" כי איה הצר נשדדה בנדה
 המלך אמר לו זה לא היה שווה בנדה המלך וקפץ

סוף נשתי וקא מהרר בינאיה דהא חיתתה לבקמלה
 ויאמר המכילך אחשורוש ויאמר לאת
 מאי ויאמר ויאמר אמר אברהם אלמנך שבחלה
 חבמך מתורגמן בינו לבניה בין ואתמה משל
 מלכך אחשורוש אשתני איתן בהיה שר והיה למקד
 המלכה מה הוא מה דא עד שלם הדבש מה שהיה
 יהודיות היה מנצח עמה בינו לבניה ועבדן על
 ידו מתורגמן והמכילך קם בחמ ממש
 היק כפושלם הבית ומצא מיכל מקנת בכסועות
 לפנן אמר לו מה אתה עשה אמר המלך יונת ובערה
 חמת המלך והמלך כנעל כסל מייבי ליה אמר
 לעזר מלמך שם מלך וחסילן עליה הגם
 לכבודך את המי היט דא מדי אשתו וימנע
 וימנע אמר המלך הרשע הזה לא דין שיקרב
 את אשתו למשכבו להיות ולמצוד לא חס לבוא עליה
 חרבונה מרים היה והיה הרשע בחותה שבת
 ופין שלם מתקיימה עתה ברה ואתה איהו ואימרי
 בדינותיה ואמלמלך דא הכה השם והדי סוף חרבונה
 הדא שונה בלך והפך בהי אגממם לשלך המלך מ
 להלביש את מלכך אמר לו קום לבוש פרפרה שלך

על

שלמלך אמר ל מלכך שוכה שבעות אין אתה יודיע
 שיש לי ששתי ימים לבוש ששן ויושב על האפר ממה
 שששית עמי לא הולכב למחץ ואחר כך אלבש פרפרה
 שלמלך הלך וחלחילן והלבישן אמר לו רבוב אמר אי בי
 כוח לעלות ולרכוב על חסום מה עשה המלך השטל את צנורו
 ועלה מלכך על צנורו ורכב על החסום בהדי קצא מוט
 ליה ואזי בשבילך דב המלך הות קימא בלתיא אחיברא מ
 סבא האוי ורכב המלך אברהם והאוי מקאכ בפריעה
 מלכך שאקיל אציען דבית הפקא שויתיה ארשית ויל
 עיניהם בין דאציה וי אברהם הוא נפל מציברא
 לארעית ומיתת היט עמל וישב מלכך אלשכר המ
 והמלך נחת אל ביתו אב נחש מלך אבן מברא וחפ רי
 ראני מלכך שעירענ' כשהיה מלכך רחב על חסום
 חקלם להקבא ואמר ארוממך מ בי וליהב ו
 ותלמידיו אור זמיר לך חסידים וק אומר ששע מה היה
 אור ואם אמרת בשלוי בל ארמס ומ ישאל מה הין
 אור שערע יס וחנכ' וק אשתל מה היתה אומת
 איד מ אכיל' גם וצו העניק יש אומת
 קורא אחת היתה בבית פרשנדתה שטלה מתיבתו

שעלם שניך נתתי בזה חמשים אמה דאצלה ותבנות
המזרחי שערך שתי שפיות הללן למנה אחד
למלכו שלמה ואלה שלחח שורוש במעשתן חזק
ראסתך וחזק חזקת ויסר המלך את טוב
דיתנה למחזיקי אמר יוסף בשם לני בניה שלחח
נפיק שונה ודולתן שונה להלן חזק אחד ויהי כדברה
א יוסף יוסף ואלה פאמחם ליו יוסף להלן ויסר פל
את כדברתן ופא ויסר המלך את טבעתן להלן וילתן
אותו בגדי שש ופא ונתן המלך וחסוס להלן וירכב
אותו במרכבת המשנה ופא והרכיבוהו על הקוס להלן
ויקראו לפש אבידן ופא ויקראו לפש ככה יעשה
לאיש כי איכבה אופל ופא בל איש יכ את עמי
אכבה לן אפוע המלך איזו חיס ישרי אחיהם
הי נהרג ואת אעמוד על דמם אם אתה הורגם ירגני
תחלה ולא אראה פועתם שז ואיכבה אופל ודאית
באצמחל בשרלשה עשר למז אצר
הוא ביום השלישי בעצא איה שז ביום אחז בפר
אחיכותהם בשלשה עשר קל אצר פלחוס
שבעים יוס שפן איהת לאצת ככג שבשם קס

אעשן

שעשן המכרים עם אציק יעקב שהרי חזק שונות
בשליש עשר בנים ושניות בשלשה נעשים בקין
ליהודים היתה אמה אגרב ירמיה אמה לז
תורה שזכר נדמנה ותורה אור ושמחה
אשערן ששן חל למנה מאן שמחה שלמה בנות
עו שיבוא המנשה שמחה זה יוס כווב שז שמחה
בזמן ששן א מילה וקחח חזק שש אכבי על אמתתן
לפי שז מצות מילה לאברהם בלשן אמירה ופא בדיבור
ויקרא זו תפלן וקחח חזק אור ופא כל עמי קאדק כ
שם ע קדקא עלץ בליעזר אומ' לן תפלן שראש כ
גדול מרדכי אמר ל בלדיה בשם ל חלצן אכרעה
הם שיתא להן כטורן בעש' אברהם ויהושוע ודניאל ויהושע
באברהם כח ואקדלה שמעך ביהושע ויהי שמען בדור
ויקרא שם דור במדעי ושמעון הולך עשרת בע חזק
אמר איזא דמק יסן עשרת בע חזק ועשרת במדע
למחמדתי בנשימה אחת מאי כועמא פולח ביהדי
היאדי נפץ כשמחיהו אמר ל יונה היי וו דניזתן עיך
למחמדתי כי זקיקא מאי טעמא כולחן בחזק אקסר
אזקיסון ואת עכשית בני המזק חלן
חזק ועשרת בעון כולן נתלן עלעק אחז פייס חזק

58 ארבו חמשים אמה' המ' אצל לב על תלת אמה' פרשני
 לחיץ מינה אמה' חצי' ושלטן אצל לב על תלת אמה' וכן
 בכולהו' ויתב' ויחלץ לזה רס' מן ארעא' ארבע אמה'
 נמצאן עשרתב' המ' אצל לבן על ארבעין' והרבע'
 אמה' והוא המ' עלב' בריוש כוללהו' על חלול' והוא ילד
 משקע בארעא' תלת אמה' פכוס חמשים אמה' דרס'
 רב שילת' כל השירות אריוח על גבי לבונה ולבונה על
 גבי אריוח' עשרתב' ב' המ' ומלכי כנס' שהלך יחושע
 ככתבן אריוח על גבי אריוח ולבונה על גבי לבונה ואיהו
 הוא אריוח אריוח' ואיהו המ' לבונה פרשניתן וילאספ' ו
 מאי טעמא' שאין למעלה תקומה' ל' אשד' אמה' ארבע
 בנים היו לו עשרה סופי' המ' ושלשים בכל מדיונות
 המ' של' וית' עשרתב' המ' וכולן נהרגו' נעשרה נתלן של'
 וית' עשרתב' המ' תלן' ולמה' לא נכרשם במגלה' שר'
 מחנויב' ושרדע' לה' לו שר' באותן המ' שלשה יצרים
 נכסל' כנראה ועשרה' ומכ' על לא תקופ' ונל' אפסודון
 מס' ולמה' בבזה' לא שלחו' אריוס' שמא' צמי' כעבד
 הוא' ישר' וכוכב' להוציא' הספ' מלמדי' שאסור
 בהספ' משה' ולמדי' שאסור בתעבדת' ויוס' כוונ' ומלמדי'
 שאסור בעשיית' מלמדי' א' רביא' חייב איש לאבסומי'

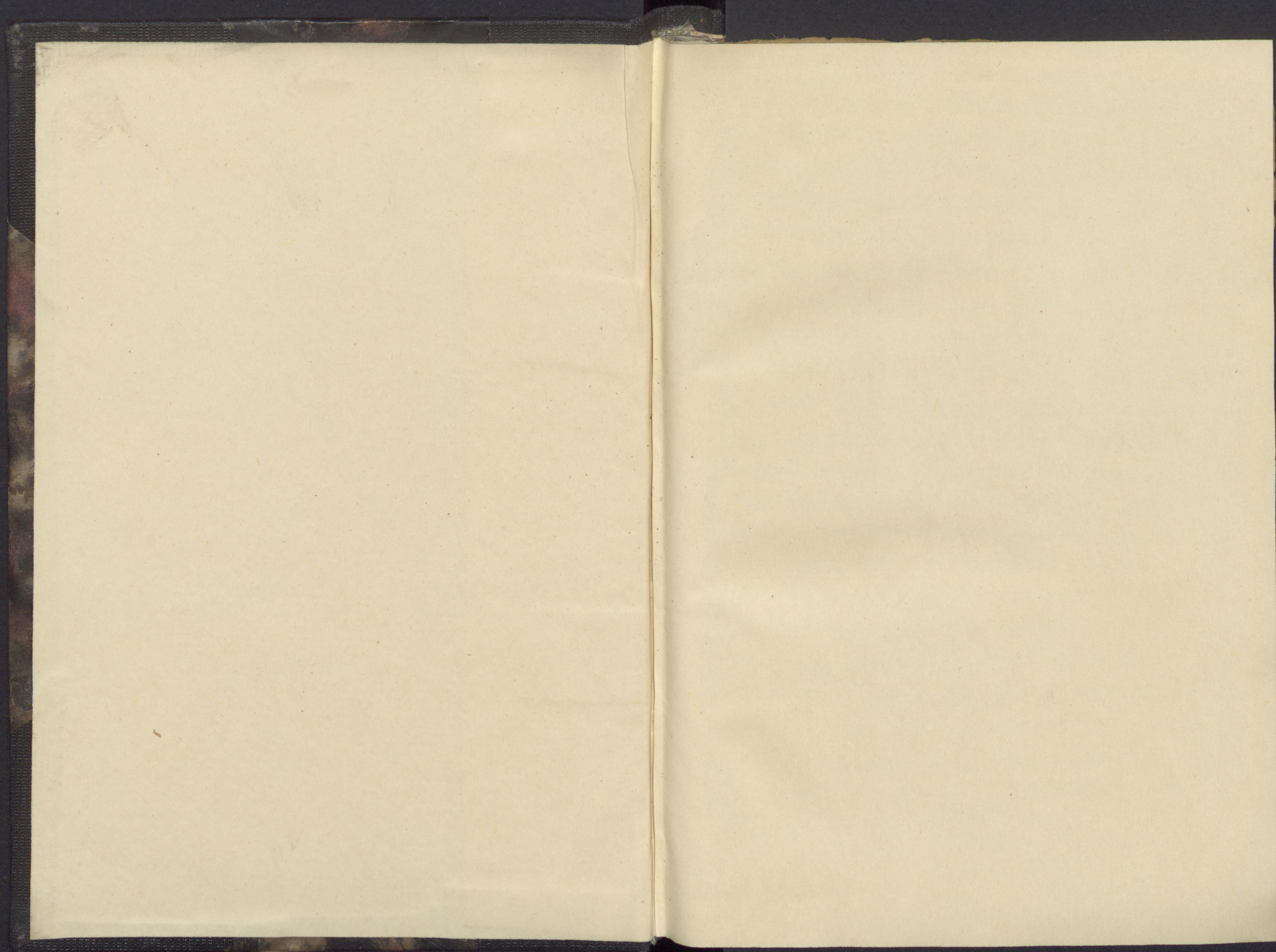
בפירוש

59 בפירוש עוד דל' נע' בין ארור המ' לבדיו מרדכי רביא' ו
 עירא' עבד' סעודת פורים בה' ידיו איבאס' צ' לאבא' -
 שחטה' כל עירא' בעת המ' עליוהו' וחת' לשנה אחת
 ליה' אמה' מר' לעבד' סעודת פורים אמה' כל שעתה' לא
 מתחיל' נסא' יב' כעשרת' א' רביא' סעודת פורים
 שאסור בלילה' לא יבא' ידיו חזיתו' וחי' טעמא' ימי' משתה'
 ושבחה' ובבאה' לפני המ' עם הקפ' המ'
 עם הקפ' במס' מיבי' ליה' לא אמה' רב טמא' אמה' ל' -
 בבקשה' ממך אמנו' בפה' מה' שבת' בספר' ערל' כק'
 קראו' ג' האירבת' משה' וחסין' דמ' קארי' לה'
 לנעמל' קורא' ופושט' פא' מית' אב' קורא' וכוונ' בספר'
 תורה' לא' דהו' נקראת' אירבת' ונשקומל' לקבלת' חזרה'
 וכוונ' ומבד' וקריאת' המגלה' באר' ש' כד' להקמין'
 גלה' לגלה' אירבת' הפקרים' מלמד' ששלחו'
 מרדכי' ואסתר' לכל אמה' הגולה' אמרו' להם תקבל' עלכם
 שנעשו' יד' וכן ימי' שמחה' ומשתה' אבדו' להם לא יימ'
 שעבדה' דלת' המ' לא נעשה' ימים' כוונ' כדל' שנה' שלחו'
 אירבת' שניה' ואמרו' להם' אס' מן הדבר' הזה' אתם' מיתו'
 כדל' המ' כתובה' לפני המ' ש' תל' חס' עתו' צוים' ל' חס'
 מיד' קיבלו' אירבת' הפורים' השנה' קייבנו' וקייב' ל'
 תנא' לא' אר' אור' אסתר' ברוח' הקדש' נא' ש' אמה'

שבתרושש ופיון שנתעלה מרדכי כבש לו מדינות שאי היס וה
לו מן מן מוכח למדען שהיה שולט בכלל היבולס כולן וכי
מגבש תין זה התקף והפולחן מלמד שהיה נוצח בכל מלכו
כל שנה למלך אחי שהיה שני לו בגזירות וסמלחתו
והרדל ה' ד' בממון כמו ש' והאש גדול מאד ד' בתן
ש' גם האש נוסף גדול מאד ורצוי לרוב אחין בעכו
צדין שנתעלה השפיל נדמם שנתעלה היה יושב חמשה יחד
וכשנתעלה נוסף שני בסמון ד' ורצוי לרוב אחין שנת
ממון מקצת סמון ד' ואח כדאי היית בורס על שנת
כליה שנתעלה לפי ש' ששנה משחקת לו דרש כו
לעמון הוא לעד כי חלפות בעת ש' גם עלה מן ודבר
ש' סוף זה ערב עבדי המלך ש' ושלום היה לו מוכר
עבדין ד' דרש טוב לעמון זה תלך תורה ש' כי לך
טוב מלך לך שלום לו וצדיק שהיה שוטף בעדק ומטייל
שלום בין כל ישראל ש' וקם כל העם הזה עלמך יצא ד'
דרש טוב לעמון שהיה וורש בצנח מ' בית המדקש שנת
טוב ש' ההד הטוב הזה והלכנו ודבר שלום לכל הגליות
לך בצנח לך דרשנו נפ' יש שבה לאדם ש' יעשה
שלום לזרעו ולזרע זרעו כלצא לא דרעו זה דרעו שנת
כמו ש' דרש טוב לעמון כדעך דרעו זה דרעו כמו
ש' מלכות אגדת וואג עלי
ס' ב' אלף ואלף מאר

שלימות ביד אחי שנת
זאת קלחית ארץ לך

תם ושם
תחלה
עולם
אש

60

עות מלוג שירה מתקין ליה דבא בשעמ
 יע נלח עבדי פריה הכי נמי הללן עבדי
 ות עבדי אחל אכח רב נחמא אמר קדושת
 ת יעברל צא אמרו מקדשנו וכל מקדש
 לה' מן הנה ומה ומה ומה ומה ומה

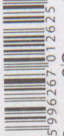
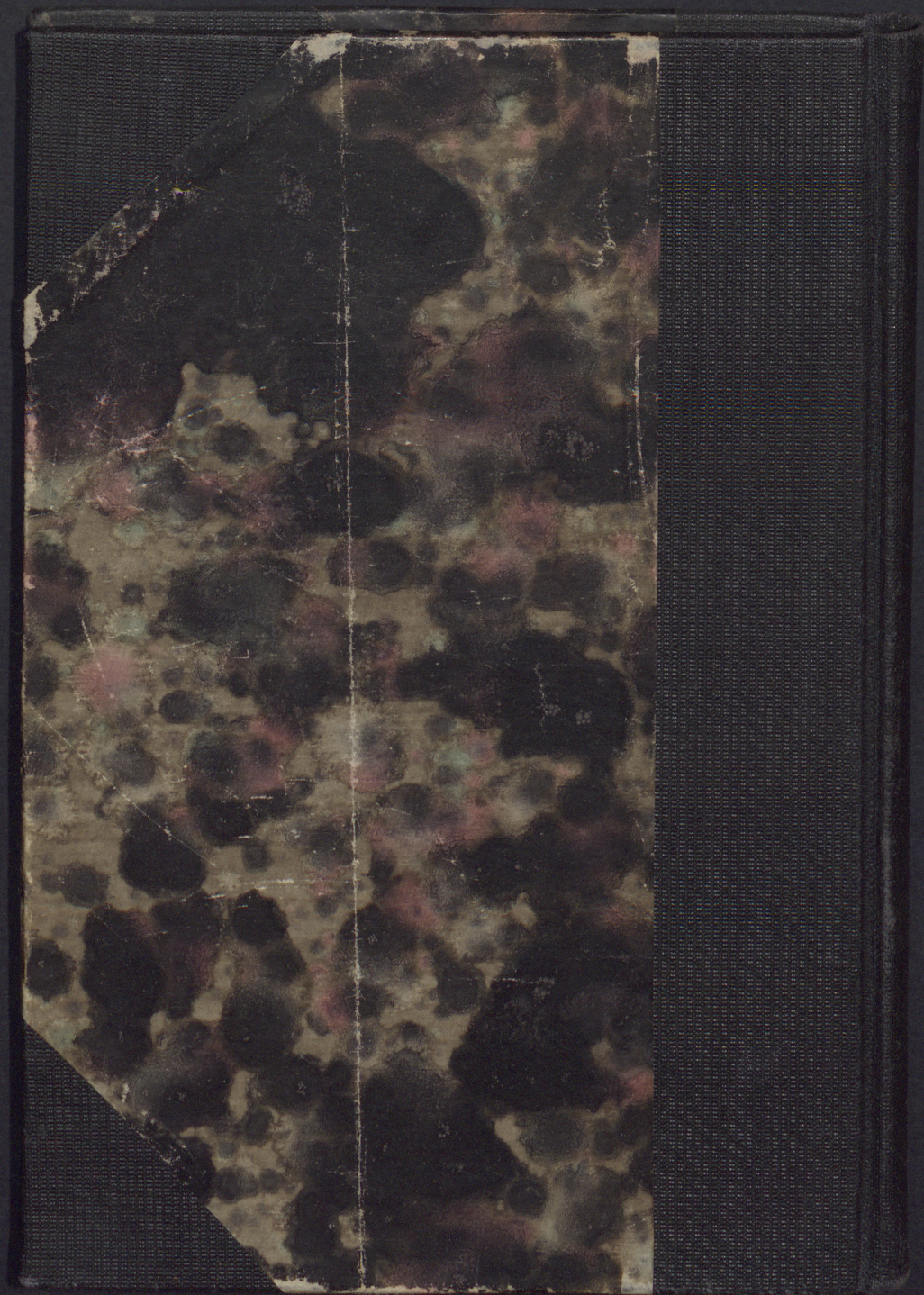

Image
Access

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

Kaufmann gy.

A 166 sz.

